

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 31. De Paradiso cœlesti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](#)

Invisibilem tanquam videns sustinuit. Januarius.
Hebr. 11.

Ama in Creatura Creatorem; nec tenet te, quod ab illo factum est, & amitas, a quo ipse factus es. Aug.

DIES XXXI.

De Paradiso cælesti.

I.

Quid est Paradisus cælestis? Est felicitas, quæ non solum omnes nostros labores, & merita, sed & nostras cogitationes, & desideria superat. Paradisus hic est felicitas, quæ omnia mala excludit, & omnia bona complectitur in omne ævum duratura. Est oblectatio sine dolore, gaudium sine molestiâ, quies sine inquietudine, pax sine perturbatione, & timore, fruitio omnium bonorum sine fastidio; est bonum purum, bonum Universale, bonum æternum, bonum infinitum. O Cælestis Paradise! Bona, quæ contines, tanta sunt, ut ad ea exprimenda satîs dici; nec ad promerenda præstari satîs possit. O Paradise Cælestis! Illi soli, qui te possident, te concipiunt. Ad nos verò quod attinet, aliud non possumus quam ad te aspirare.

II. Quid

Januarius. II. Quid est Paradisus Cælestis? est Inventio summè admiranda sapientiæ Unius Dei, extremus ejus potentiae Conatus, ejus liberalitatis & magnificentiæ terminus, dignum sanguinis Dei pretium. bonum tam grande, quo Deus, quantumvis Omnipotens sit, dare melius nil potest: nam is ipsemet est, qui se Beatis in cælo communicat. An quid melius se ipso dare potest? si per plura sæcula subeunda essent Martyrum tormenta; qui comparari possent omnia hæc mala cum tanto bono? existimo, inquit Apostolus, quod non sunt dignæ passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. Atque ad hanc felicitatem obtainendam à nobis plus non exigitur, quam ut modicam vim immoderatis nostris cupiditatibus inferamus, ut unico cordis contriti, & humiliati suspirio peccata nostra detestemur, & eorum veniam à Deo flagitemus; ut unicum aquæ vitrum Dei amore sipienti propinemus. An hoc à nobis exigere nimium est? an non inferorum supplicia meremur si tantillo pretio Cælum nobis comparare negligimus?

III. Quid est Paradisus Cælestis? Est felicitas, ad quam, suspirare, quam desiderare, quam mereri, quam posside-re; sed perfectè comprehendere nunquam

*Rom. 8.
v. 18.*

Quam possumus: & neque tunc, cùm ea Februarius,
fruemur. At, licet eam comprehendere
nequeamus, certè eam credere debemus.
An verò eam credere, nec tamen deside-
rare, sed potius negligere, & exiguam
ei delectationem, turpèmque unius mo-
menti voluptatem præhabere possumus?
qui felicitatem æternam, felicitatem in-
finitam non assiduè desiderat, infinitè
infelix & æternum esse meretur. Eheu!
damnatorum manes hoc bonum in omnem
æternitatem desiderabunt, sed incassum;
hoc enim desiderium eis ad aliud non ser-
viet, quám ad augendas eorum miserias.

*Cum tui confusione agnosce exiguum illum
ardorem, quem habes erga tam grandem felici-
tatem, quæ te in cælo manet, inde oriri,
quod tibi aut fides, aut spes, aut utraque de-
ficiat.*

*Oculus non vidit, nec auris audivit,
nec in cor hominis ascendit, quæ præ-
paravit Deus ijs, qui diligunt illum*
Cor 2. v. 9.

*Concupisci potest, in illud suspirari po-
test, mente concipi, aut comprehendendi
non potest. Aug.*

G CON-